

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον μόλις τεῦχος, λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἐπιβληθέντος εἰς βάρος τῆς βιομηχανίας εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ βάμβακος ἐκακίσαμεν τὴν κυβερνητικὴν ἐκείνην πράξιν.

Ἡ σύνταξις τῶν «Ἔργων» δὲν ἀκολουθεῖ κομματικὴν ἀλλὰ καθαρῶς βιομηχανικὴν πολιτικὴν, τὴν κατ' αὐτὴν τοῦλάχιστον ὀρθοτέραν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἀμερόληπτον.

Δὲν εἴμεθα συνεπῶς ποσῶς ἀνακόλουθοι ἐὰν τώρα, ἐπὶ τῇ ἐπιβολῇ προστατευτικοῦ διὰ τὴν ἐθνικὴν βιομηχανίαν δασμοῦ ἐπὶ τῶν ξένων λιπασμάτων, ἐπαινέσωμεν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν τοιαύτην προστασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου βιομηχανικοῦ προϊόντος, προστασίαν ἄλλως τε ἢ ὅποια γίνεται ὄχι μόνον ἄνευ οὐδεμιᾶς θυσίας ἐκ μέρους τῆς γεωργίας ἀλλὰ καὶ πρὸς ὄφελος αὐτῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων δύναται χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ὑπερβολὴν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς Ἐθνικὸν ἴδρυμα, τὸ ὅποιον θὰ ἦτο ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον νὰ προστατευθῇ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ συζητήσεως τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἀποείμῃ τὸν προσήκοντα ἐπαινον εἰς τὸν Ἑλληνα βιομήχανον κ. Νικόλαον Κανελλόπουλον, δημιουργὸν τόσων ἀκμαζουσῶν ἐλληνικῶν βιομηχανιῶν. Οἱ ἐγκάρδιοι ἐπαινοὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἔχουσι τοσοῦτ' μεγαλυτέραν ἀξίαν διὰ τε τὸν ἐπαινούμενον καὶ τὸν ἐπαινοῦντα, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν, ὅτι, πρὸ τῶν γενικῶν συμφερόντων, παρεμερίσθησαν διαφοραὶ πολιτικῶν ἀντιλήψεων, αἵτινες ἐχώριζαν ἕνα μέγαν πολιτικὸν ἀπὸ ἕνα μέγαν βιομήχανον.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ

Πολὺς ἐγένετο τελευταίως λόγος μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κύκλων διὰ τὴν ἴδρυσιν ἰδίας ἀεροπορικῆς μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποῖαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἶχεν ἀντιρροήσεις τὸ Ἀστεροσκοπεῖον καὶ ὁ διαπραγμῆς διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Δ. Αἰγινήτης.

Ἡ δημοσιευομένη εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος μελέτη τοῦ κ. Κιτοῖκη πείθει πλήρως καὶ τὸν μᾶλλον ἀντιγνωμοῦντα ὅτι ἡ ἴδρυσις τοιαύτης ὑπηρεσίας, φύσεως καθαρῶς τεχνικῆς καὶ ἀμέσως συνδεομένης μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐναερίων μεταφορῶν, ἦτο ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη.

Ἡ ἐναερίος πορεία, ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην ἐγκαίρως παρακολουθήσεως τῶν μετεωρολογικῶν συνθηκῶν, ἄνευ τῆς ὁποίας θὰ καθίστατο ἐπιφαλῆς. Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ παρακολουθήσις αὐτῆ δὲν θὰ διεξήγετο ἐν συντονισμῶ μὲ τὴν λοιπὴν ἀεροπορικὴν ὑπηρεσίαν, κάθε ἐναερίονισις τῶν μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων πρὸς τὰ ἐναερία δρομολόγια θὰ ἦτο δυσχερῆς ἢ μᾶλλον ἀδύνατος.

Ἡ Ἑλλάς, κόμβος διεθνῶν ἐναερίων μεταφορῶν, ἀποκίησασα τώρα καὶ ἐσωτερικὴν ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν, ἥτις ἀργότερον ἀσφαλῶς θὰ πυκνωθῇ, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ ἐπιστημονικῆς βεβαίως ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀμέσου πρακτικῆς ἀξίας δεδομένα τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου.

Οὐδεὶς βεβαίως δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὸ Ἀστεροσκοπεῖον πλείστας ὑπηρεσίας προσέφερε καὶ δύναται νὰ προσφέρῃ ὄχι μόνον εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν διεθνήν ἐπιστήμην. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς ἀντικειμενικῶς κρῖνων παρατηρητῆς δύναται νὰ δεχθῇ ὅτι ἡ ἀμέσου πρακτικῆς ἐφαρμογῆς εἰς τὴν ἀεροπορίαν μετεωρολογικὴ παρακολούθησις ἠδύνατο νὰ ἀφεθῇ εἰς αὐτό. Νομίζομεν ὅτι ἀρκετὸν στάδιον δράσεως ἀπομένει εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον ἐὰν ἀσχοληθῇ μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις τῶν ἐμπλουτιζομένων ἀπὸ τὰς πυκνὰς παρατηρήσεις τῆς νέας ὑπηρεσίας καὶ χρησιμεύσῃ ὡς διαρκὲς φυτώριον ἐπιστημῶν μετεωρολόγων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀεροπορίας, τῆς ναυτιλίας, τῆς γεωργίας κ.λ.π. Αἱ ἀνάγκαι μάλιστα αὗται ἐπιβάλλουν τὴν ἔντονον ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ τιμῶντος τὴν χώραν μας ἐπιστημονικοῦ τούτου ἰδρύματος καὶ τὴν πλοοσίαν ἐν γένει παροχὴν τῶν μέσων ἐπιτεύξεως τῶν σκοπῶν του.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς στήλης ταύτης τὸ ἔργον τῆς Σιβιτανίδειου Σχολῆς. Δὲν παρελείψαμεν οὐδεμίαν εὐκαιρίαν νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν τόσον εὐσυνείδητον καὶ ἀποτελεσματικὴν προσπάθειαν τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἐκεῖ τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπαγγέλματα. Διὰ τοῦτο αἰσθανόμεθα μεγίστην ἱκανοποίησιν ὅταν οἱ λόγοι μας βεβαιώνονται τόσον πανηγυρικῶς ἀπὸ τὰ πράγματα. Ἐάν τις ἐπεσκέπτετο κατ' αὐτὰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἔργων τῶν μαθητῶν τῶν διαφόρων σχολείων τῆς Σιβιτανίδειου, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν ἡλικίαν τῶν ἐκθετῶν καὶ τὰ ἔτη τῶν σπουδῶν των, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνόμιζεν, ὅτι εὐρίσκειται πρὸ τῶν δημοουρημάτων ὄχι μαθητῶν ἀλλὰ παλαιῶν ἀριστέρων ἐκάστης βιομηχανοῦ τέχνης ἐξ ἐκείνων πὸν διδάσκονται εἰς τὴν Σιβιτανίδειον Σχολήν. Μαθηταί, ξυλοδόμοι καὶ λιθοδόμοι καὶ ἠλεκτροτεχνῆται καὶ μηχανουργοὶ καὶ διακοσμηταί, εἰς τὸ δεύτερον μόλις ἔτος τῆς μνήσεως εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἔχουν προοδεύσει τόσον πολὺ, ὥστε δὲν δύναται κανεὶς νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν δημοουρητικὴν προὴν τῶν διδασκάλων των, νὰ μὴ αἰσιοδοξήσῃ χωρὶς ὑπερβολὴν δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Μόνον ὅσοι δὲν ἔχουν παρακολουθήσει τὰς δυσχερείας τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας εἰς τὴν ἐξέυρεσιν καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ, δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν σημασίαν τοῦ συντελουμένου ἔργου. Ἐκεῖνοι ὅμως πὸν ἔχουν γνωρίσει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς δυσχερείας τοῦ Ἑλληνικοῦ βιομηχανοῦ εἰς τὴν δημοουρητικὴν μορφωμένων τεχνιτῶν, θὰ ἐννοήσουν πόσον ἐθνωφελὲς εἶναι τὸ ἔργον τῆς Σιβιτανίδειου, τοῦ ναοῦ αὐτοῦ τῆς ἐργασίας, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποδώσῃ αὐριοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἀξίους τοῦ προορισμοῦ των τεχνίτας.

Ἐκαστὸν ἔτος τῆς Σιβιτανίδειου Σχολῆς ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικὸν σταθμὸν διὰ τὴν ἑλληνικὴν εὐημερίαν.